

UKREPI IN PREDPISI

ZAKON o organih notranjih zadev

Zvezni svet Zvezne ljudske skupštine je na seji 26. junija 1956 sprejel predlog zakona o organih notranjih zadev. Ta zakon vsebuje poleg organizacijskih predpisov značno število drugih določb, ki so velikega pomena za naš sistem državne uprave v celoti, posebno pa za delo organov in uslužbencev v tej veji državne uprave kakor tudi za zaščito pravic državljani. Tu bomo podčrtali nekatere izmed teh važnejših določb, ki poudarjajo pomen tega zakona.

Zakon o državnih upravah obsegajo vso državno upravo in vsebuje samo načelne rešitve za vrsto vprašanj, ki jih regulira. Za zakonito in učinkovito delovanje uprave pa niso zadostne samo načelne postavke. Uprava se srečuje vsak dan z vrsto konkretnih nalog in poslov, kjer jih mora nepretrgano reševati v praksi. Zato je nujno izhajati za predpisovanje delovnega načina v posameznih vejah uprave iz nalog, ki jih izpoljujejo, in predpisati konkretno obliko poslovanja posameznih upravnih organov.

Zakon o organih notranjih zadev rešuje prav ta problem, ker normira funkciranje upravnih organov na določenem področju. Dejansko se nasičanja na zakon o državni upravi in se giblje v okviru temeljnega načela, ki so v njem postavljena, hkrati pa bolj potrebno razčlenja uporabo teh načel na področju uprave za notranje zadeve. Zato je že v začetku ekspozeja tovariša Aleksandra Rankovića o predlogu tega zakona poudarjeno, da predstavlja konkretizacijo zakona o državni upravi. Zakon o notranjih zadevah in zakon o državni upravi predstavljata celoto, ki krepi še bolj ves sistem naše državne uprave.

Zakonitost v delu organov notranjih zadev

Zakonitost je ena izmed temeljnih značilnosti v delu naše uprave sploh, a tudi v delu organov notranjih zadev. Okvir in temi in aktivnosti ter pooblaščila organov notranjih zadev sta določena v zakonu in drugih predpisih. Pri svojem delu organi notranjih zadev uporabljajo zakon ter so poklicani, da zagotovijo uporabo in spoštovanje zakona s strani državljanov, družbenih ustanov in organizacij. Tudi organi notranjih zadev kakor drugi organi uprave morajo uporabljati pravo ter ga spoštovati tako do njegovi vsebin, kakor po obliki.

Glede zagotovitve načela zakonitosti zakon izrecno določa, da so organi notranjih zadev pri izvrševanju svojih nalog dolžni 'n pooblaščeni, da podzemajo samo tiste ukrepe, ki so z zakonom in drugimi predpisami določeni. Pomen uporabe načela zakonitosti v delu organov notranjih zadev je najlaže oceniti, če upoštevamo, da je naloga uslužbencev teh or-

ganov: preprečevati izvrševanje protipravnih del; preprečevati in odpravljati nezakonite in druge škodljive pojave; zagotavljati izpolnjevanje določb drugih državnih organov, ki temeljijo na zakonu.

Potemtakem dobri uporaba zakonitosti v delu organov notranjih zadev poveča pomen. Vsaka nezakonitost napravljena v delu organov notranjih zadev, nepravilno izpopolnjevanje družbenih nalog, zlorabe in prekorčitve pooblaščil bi lahko imelo mnogo bolj škodljive posledice, karor če bi bile napravljene na nekem drugem področju državne uprave, ker pogostog takih škodljivih posledic ne bi bil, mogoče lahko odpraviti.* Okrepitev načela zakonitosti v delu organov notranjih zadev je ena izmed najpomembnejših postavk v novem zakonu o teh upravnih organih.

Delokrog organov notranjih zadev

Za nesničitev načela zakonitosti v delu upravnih organov je eden izmed osnovnih pogojev ta, da se pravno določijo njihove pravice in dolžnosti, kakor tudi pooblaščila uslužbencev v opravljanju dolžnosti. Ceprav so določili nekateri predpisi posamezne zadeve v pristojnosti organov notranjih zadev, doslej ni bilo na enem mestu določen delokrog teh organov v celoti. Sedaj je ta delokrog ugotovljen tako, da so notranje zadeve izločene kot matična veja uprave in da te posle praviloma upravljajo organi notranjih zadev. Samo z zakonom in z drugimi predpisi, objavljenimi na temelju zakona, je mogoče posamezne izmed teh poslov poveriti ljudskim odborom, njihovim svetom in drugim upravnim organom.

Pri upravljanju navedenih poslov se dana uslužbencem pooblaščila, ki izvrajo iz same narave notranjih zadev. Ta pooblaščila so bila doslej določena le za Ljudske milice, vendar brez zadostne natančnosti.

Ta pooblaščila se lahko uporabljajo samo pri opravljanju službe 'n zaradi izpopolnjevanja službenih nalog. Organi notranjih zadev so dolžni va-

* Glej ekspoze tovariša Aleksandra Rankovića o predlogu zakona o organih notranjih zadev.

Tovariš Aleksander Ranković podaja ekspoze zveznemu svetu ljudske skupštine

rovali in ščititi življenja in dobrostanstvo državljanov in lahko uporabljajo proti njim samo tiste prisilne ukrepe, ki so po zakonu določeni. Legitimiranje državljanov, preiskava njihove stanovanja in osebna preiskava, privod in pripor, uporaba fizične sile in strelnega orožja, se lahko pri izpolnjevanju službe uporabljajo samo v primerih, ki so v zakonu določeni. Kakor tudi doslej so se uslužbenci notranjih zadev pri uporabljaju teh ukrepov dolžni ravnati po pooblaščilih, ki so določena v zakonu, prav tako pa jih lahko uporabljajo samo v primerih, kadar jih zakon za to pooblašča.

Razmejitev pristojnosti

Poseben pomen imajo tiste določbe zakona, ki krepkeje povezujejo organe notranjih zadev po vertikalni liniji, da bi se zavarovala enotnost delovanja posameznih služb teh organov. Temeljna načela o medsebojnih odnosih zveznih, republiških pokrajinskih, oblastnih, okrajnih in občinskih upravnih organov določena v zakonu o državni upravi veljajo tudi za ustrezajoče organe notranjih zadev. V poslih, ki so v izključni pristojnosti zvezne, kakor tudi v poslih, ki so splošnega interesa za zvezno in ljudsko republiko, pa je bilo nujno v vertikalno povezanost še bolj okrepliti. Zakon takšno rašteva, kateri posli so v izključni pristojnosti zvezne, kakor tudi splošnega interesa za izvedbo, a v vmesnem razdobju, dokler ne bo sprejet republiški zakon, tudi za ljudsko republiko.

V izključni pristojnosti zvezne so posli državne varnosti, kontrole po polniškega prometa preko državne meje, službe potnih listov, nadzor nad bivanjem in gibanjem tujcev in zveznim državljanstvom. Za zvezno so splošnega interesa posli javne varnosti in kriminalistične službe, zagotovitev uporabe zakona in predpisov o pravici državljanov, kakor tudi zagotovitev uporabe predpisov o prometu s strelnim oružjem strelivom in eksplozivom, o izvrševanju kazni, varnostnih ukrepov 'n vzgojno poboljševalnih ukrepov, o civilnih zaščiti, organizaciji in vežbju Ljudske milice.

Razen pravice in dolžnosti, ki Njena dolžnost je da posreduje v vsakem primeru, kadar so ogroženi javni red in mir ali javni red sploh. Kot del upravnega aparata okrajnega ljudskega aparata odgovarja Ljudska milica za svoje delo svetu za notranje zadeve in ljudskemu odboju po načelniku sekretariata za notranje zadeve. Zakon določa tudi položaj Ljudske milice in občinskega ljudskega odbora. Občina nima za vzdrževanje reda in mira na svojem področju in za zagotovitev izvršitve aktov ljudskega odbora in svojega upravnega aparata posebne straže. To delo je načela postaja Ljudske milice, ki je na področju občine. Pri opravljanju teh poslov je postaja Ljudske milice podrejena predsedniku ljudskega odbora in referentu za notranje zadeve občinskega ljudskega odbora, ki sta pooblaščena, da zdajata za izpolnjevanje teh poslov komandirju postaje obvezne ukaze.

Navedena načela, ki jih je usvojil zakon o organih notranjih zadev, kažejo da je bil s sprejetjem tega zakona naš pravni sistem izpopoljen glede organizacije državne uprave v celoti, posebaj pa gde organizacije ene izmed zelo pomembnih vej državne uprave.

Negoslav Oecokotjič

UREDNIŠKI ODBOR »NAŠE SKUPNOST«

Nikola Balog, Tone Vratusa, Todor Vujasinovič, Danilo Vukovič, Dušan Vukovič, Kiro Gligorov, Ašer Deleon, Milun Ivanovič, Petar Ivičević, Jovan Janković, Jovan Marinovič, Ljubisav Marković, Mira Mitrovič, Ante Novak, Vojin Popović, Janko Smole, Zdenko Has, Nikola Čobelić.

Predsednik uredniškega odbora:
Kiro Gligorov

Glavni in odgovorni urednik:
Ljubisav Marković

UREDNIŠKI ODBOR ZA SLOVENIJO:
Ivo Klemenčič, Vasja Kogej, Viktor Kotnik, Mile Frolinsky, Pavle Žaucer.

Predsednik uredniškega odbora za Slovenijo:
Pavle Žaucer.